

SP. 2860

URIMUS

ÜENÜ PERIODIKALINE

ILMUB ÜKS KORD KUUS.....

TELLIMISHIND:
1 AASTA PEALE Mk. 300.—
1/2 AASTA PEALE „ 150.—
1/4 AASTA PEALE „ 75.—

KUULUTUSHINNAD:
1 LEHEKÜLG Mk. 1000.—
1/2 LEHEKÜLGE „ 500.—
1/4 LEHEKÜLGE „ 250.—

TOIMETUS JA TALITUS TALLINNAS, RATASKAEVU 22

N:o 1/2 (5/6) * Helmekuu—Radokuu * 1928

ÜENÜ keskjuhatus

Istuvad: R. Inglise, K. Utuste, K. Meikop, H. Nõmmik ja R. Saarmann.
Seisavad: E. Eier, O. Pärner, A. Jõger ja V. Rogberg.

Aastavahetusel ja uueks aastaks.

Käesoleva aastaga algab YENY oma yheksandat eluaastat, yhes sellega muidugi ka T. O. Oli ju Tallinna osakund YENY alus ning yhtlasi ka esimene haru YENY praeguses suures noorte peres.

Yheksa aastat on meie oludes pikk aeg. Selle aja jooksul on YENY näidand oma eluvõimust. Eland kaasa Eeesti kultuurilise arenemise ja poliitilise saamisloo, on YENY olnud mõjutajaks ja mõjualuseks, olnud kujutajaks ja kujunend ise oludekohaseks. Ollés tulevikku vaatavaks noorpõlve organisatsiooniks mõjutab ta meie vaimuelu praegugi edasi.

Väliselt on YENY kosund yhest registreerit osakunnast praeguseni 130 osakunnani, milliseid asub igas maakunnas, isegi Saare- ja Petserimaal. Olles ilmelt maameelne, polegi YENY võind kosuda meie seni veel kadakalõhnalises linnakesis ja alevikes, seda sygavamale aga ajand juured suuremais linnades, kus kyllaldaselt leidub eestimeelt ja omaealiste koondust nõudvat noorpõlve. YENY on praegu oma ymber organiseerind umbes 10.000 noort.

Sisemiselt võiks YENY arenemisteed eraldada kolme järku. Esimene kestaks aastateni 23-24. On kevadlikku ärkamist, on illegaalseilt noorsookoondusilt pärit kevadlikku noorus-tuld. Asutamises ja organiseerimises sammuvad eesrinnas õpilased. Paljud osakunnad (Järva-Jaani, Simuna, jt.) on asutet 6 kl. algkoolide õpilaste poolt. Paljuis osakunnis (Kaiu, Juuru, Kolga, jt.) on asutajaiks keskkoolide õpilased. Siin ja seal aga töötavad algkool ja keskkool käsikäes. Tekib isegi uus kuju meie noorusliikumise ajaloos — liikuvad osakunnad. Asutet linnas, linnas viibivate kohaliste keskkooliõpilaste poolt, on osakunnad yhes õpilastega suveks rännand maale, ajades juured kylasse ning tõmmates kaasa kõik külanoores. Paljude osakundade juures (Kose, Kehtna jpt.) võis niisugust kohavahetust märgata veel kaua. Suur osa praeguseid maa osakundi on asutet Tallinna, Rakvere ja Võru seminaarides noorte tulevaste pedagoogide poolt. Ka tolleaegne õpetajaskund tõmbab noorustöös hoolega kaasa. On õpetajaid (Alakyla), kes ise kutsuvad ellu mitmed osakunnad, Yldiselt liigub tolleaegne õpetaja noorte hulgas seltsilisena ja sõbrana.

Järgneb teine ajajärk. Meie noorusliikumise yldine patulangemine ei jäänd mõjuta ka YENY-le. Ametlik mõjuvaim surus koolinoorsooliikumise kitsasse Prokrustese voodisse. Õpi-

lastele keelati osavõtt väljaspool kooli olevaist organisatsioonest. Umbes neljaaastane YENY muudeti haridusministeeriumi käsu- kirjaga koosseisult yleöö mehelikumaks, andes ära õpilased. Siin ja seal kaotavad osakunnad (Tallinna, Väändra) ligi pooled oma liikmeid. Mõnele osakunnale sai see keeld isegi surnaks, teised surus ta kiratsevasse ylemineku seisukorda. Sest kee- luga käsikäes tõmbub noorsootööst tagasi ka õpetajaskund. Õpetaja muutub ametnikuks. Meie noores kultuurjännulises rahvariigis, kus noorusliikumine ja kool enam kui mujal peaksid töötama käsikäes — ilmub vastupidine nähtus — kool hakkab takistama noorustööd. Õpetajad tõmbuvad tagasi, õpilasi takis- tetakse osakundade tööst osavõtmist (kusagil provintsi osakun- nas lubati keskkooli õpilasi (30) kyll osakunna kooris kaasa harjutada, kuid mitte laulukoori esinemisist osa võtta!?), kooli- ruumide ja mänguplatside kasutamine keelatakse. Tehakse haminile silmi ning ainult yksikuis metsakylades (Varesmetsa, Käosalu) leidub õpetajail veel julgust juhtida noorustööd. Siingi on objektiks mitte vanemad õpilased, vaid koolist väljas viibiv noorsugu. Illegaalseilt koondusilt pärit noorustuli hakkab kus- tuma. Ametlikkuse ja progammilisele haridustööle kalduv seltsi- vaim hakkab tikkuma osakundadesse. Hõljub kiratsemisvaim, mida julgustavad veel majanduslikult rasked aastad. Trotslikult kasvab siiski YENY. Kutsutakse ellu 24 aastal 24, 25 aastal 14 ja 26 aastal 20 uut osakunda. Takistet koolis, suruti end seda tugevamalt väljaspoole, kus endised õpilased, nyydne koo- lilt tõugat kylanoorus nõudis tähelepanu ka endale.

YENY kolmas arenemisjärk algab umbes 1927 aastaga. YENY, eriti aga Tallinna osakund oma ettevõtetega (mitme- kordsed esinemised rootsis, omakultuuri päev paarisaja välis- maalase osavõituga jne.) äratavad üldist tähelpanu. Ametasu- tused ja kool muutuvad YENY suhtes tähelpanelikumaks. YENY maa orientatsioon leiab yldist poolehoidu ning hakkavad paljud seltsid kõnelema kyla yhiskunnast ja selle vajadusist ning kyla yhiskunna kultuurist. Paljud organisatsioonid, eriti aga mõned uued haridusseltsid, omandavad endale YENY teotsemisviisid ja sihid. Siin ja seal seltsides asutetakse mitmesugused eri- harud ja huviringid. YENY poolt ylessevõet omakultuuri mõte leiab poolehoidu ning kirjutavad sellest eriti väljaspool poliiti- lisi ryhmitusi seisvad provintsi lehed. Põltsamaal tahetakse korraldada isegi seltside vaheline II. omakultuuri päev. Rahva- tantsu harrastamine levineb¹⁾. Ka õpetajaskund teeb ymber-

¹⁾ Pragustel YENYTO ja Tallinna Noorseppade maleva poolt korraldet rahvatantsu kursustel Tallinnas on osavõtjaid yle kolmesaja.

hindamisi, Paljud uued osakunnad (Lindi, Nõva, Voore, Viimsi, Keeni, Kuigatsi, Metskyla, Venevere jpt.) tekivad õpetajaskunna häätahtlikul ja aktiivsel toetusel. Asub jälle energilisemalt tegevusse ka keskkooli õpilaskund, eriti linna ylikultuurist vähem puudutatud Tartu- ja Võrumaal. Mõjutavad kaasa ka karskusmeelsed yliõpilasnoored. On tekkimas yle riigi osakundade näol tõelised intelligentsema noorte klubid — noorte kyla yhiskunnad. Nii tuleb YENY peresse 28 a. jooksul juure 32 uut osakunda nende seas 12 endist mitmesugust seltsi, yhingut jne. Isegi välismaale viivad väljarännand noorsoolased kaasa noorusliku energia ja algatusvõime ning endise kiratseva eesti seltsi asemele tekib Sao-Paolos, Brasiilias yle kahesaja liikmeline tugev YENY osakund. Yheksaastane töö pole jäänd järeldusita.

Ei saa öelda, et tee edaspidiseks oleks tasane. Kyllalt on vallutamisi, ehitamisi, korraldamisi, uudismaade harimisi. Veel pole YENY-ga kaasa tulnud meie gaudeamuse filistrid — yliõpilaskund. Veel kõnelevad ametlikud kasvatajad „vabaharidustöö yhtlustamise vajadusest“ mille all tuleb kaudselt mõista noorsoo okkupeerimist. Veel pole YENY-d arvat riikliku toetuse vääriliseks, pole tal ju eesotsas niisuguseid hiilgavaid ega sensatsioonlikke suuruseid, kui näiteks haridus- või karskusliidul, lastekaitse või tuletõrjeyhingul. On asutet kyllalt koole ja uusi asutetakse ikka juure veel. Ent õpilased koolides vähenevad ja ametlikud haridusjuhid kaebavad massi vähese edasiharimise huvi yle. Loomulikult, sest tosina aastate jooksul määratumalt muutund olukord pole veel leidnud kohast käsitlemist. Nägemata Eesti riik pole veel juurdund igas sydames.

YENY ei usu, et ajavaimu saaks taltsutada ametlikkude ja poolametlikkude hariduspäevade, hariduskõnede, valguspiltide, õpperingide ja muu ylevalt tehtava ja väljaspoole kiirgava haridustööga, kuni pole liikuma hakand mass alt. Haridusest kiirgavad ometi yle päälinna „ebakultuuri maskipallid“ ning pää kasvatustegureiks jäävad seni ikkagi kinod, hippodromid, staadionid, poksilavad, tantsu ja radiopalavikud, ajakiranduse moehaigused, varjat ja varjamata Raspuutinate kollektsioonid ja muud ärimeeste ettevõtted või avaliku elu taskukunstnikkude raffineerit etteasted. Usume enam sisepoole kiirgamist, vajame laiemat kultuurilist alust, tarvitame liikumiseks saavat enesekasvatuslikku eneseavaldust. Vähe on noorele passiivsest kaasatulemisest kursusel, loengul, õpperingis; luua, esteetiliselt luua, aktiivselt katsetada tahab noorpõlv. Mitte ajavaimuga kontsessioone sõlmida ei taha meie, vaid ajavaimu

sundida, sest ajavaim oleme meie ise. Meie ise oleme ajahinge kohtunikud ja prohvetid.

Kes kahtleb? Paljudki meie algatusel kokku kant kivid säravad juba meie yhise kultuurhoone alusmyyrides ning — hoolimata raskusist ja kitsikusist — uusi kanname sinna ikka enam tulevikus. Rakendame end riiklikule kultuur- ja ehitustööle, kuid hylgame siin juures iga okkupatsiooni ja järelvalve. Alt algava vabavaliku, enese arvustuse, ohvrimeele ja kultuurtahte kaudu, milleta ei saa areneda ükski riik ega rahvas — teeme enda kultuurtööd. Mitte arv, vaid sisu, mitte ulatus, vaid väärtus, mitte aastad, vaid aated kannavad meid. Meid kohustavad yheksaastased traditsioonid!

Sel alusel annab iga uus aasta meile ka uued ylesanded. Hääd uut aastat riigiisad, haridustegelased, noorsoolased! Uudistugu urikivil urituli!

28. I. 28.

A. Meikop.

Näärikuu õhtu.

Näib lumikangas ylearu valgeks pest
Ja sinetet kui pesu penikene;
Kuusirbil puie puhmas punab kõrvalet
Ja taevast värvib kauge virmaline

Mäe lumipadjuline, pehme kutsub säng,
On meelitavad härmas põõsapatsid. —
Siin lumilossist kostub muruneitsi mäng,
Sääl ehaneitsil sädelevad satsid,

Öö algab. Taamal tuhmub ehataeva kaar,
Ju kerkib vanker, orioon ja oda;
Sääl virvetulel vaanib vidviku vaar.
Ääs särtsub. Kääbuste siin täksub sepikoda.

Ent lõpeb talimetsa muinasjutt ja ees
Löönd pooleks lumivälja kitsas suusarada.
Kaks hilist varju liigub pehmes lumivees,
Ja taeva lõpmatuses kiirgab tähesada.

A. M.

ÜENÜ KESKJUHATUSELE SAADET KIRJE

Avaldatakse kõigile noor-
soolasile teadmiseks ning
soovit tööle rakendumiseks

Eesti Rahva Muuseum.

Tartus, 12 jaan. 1928 a.

Nr. 135.

ÜENÜ Juhatusesele.

Möödunud suvel tahtis ERMuuseum rahva-
viiside kogujaid stipendiaate välja saata ja
usaldas asja korralduse ÜENÜ juhatusesele, kuid
ettetulnud takistuste pärast jäi kogu kavatsus
teostamata. Nüüd loodetavasti läheb see eelole-
val suvel korda ja ERMuuseumi nimel pöör-
dun ÜENÜ juhatusese poole uue palvega korjan-
dust omaltpoolt toetada. Mõtlen nimelt ÜENÜ
suurt *osakondade võrku*, mille kaudu võiks
muretseda väga väärtuslikke teateid eri maakoh-
tades veel elavate rahvalaulikute, pillimeeste,
tantsijate jne. kohta. Teiseks oleks väga soovi-
tav, kui osakondade kohapäälised tegelased
võtaksid vaevaks ka ise tööle rakenduda ja
oma ligemas ümbruses vanavara järelkorjan-
dust organiseerida. Eriti soovitav oleks siin
yksikasjalikum *kodukoha-uurimine*, seda enam,
et sellist tööd meil Eestis võrdlemisi vähe
tehtud. Eesti kihelkondade looduse, keele,
muinasmälestiste, ainelise ja sõnalise vanavara
uurimise kõrval, mida senini osalt juba tehtud,
tuleks jälgida ka meie kihelkondade kultuura-
jalugu, asustamist, pärimisi ja suguvõsade
arengut. Eriti hõlpsad hankida ja soovitavad

koguda oleksid igasugu *paiganimed* võimalikult kõikide elamute, põldude, niitude, metsade, soode, luhtade, loikude, küngaste, teede, sildade ja kõige muude loodusmoodustiste kohta yhes rahvapäraste juttude, kirjelduste, seletuste ja kõigi muude teadetega nende algupära, tekkimise, kujunemise ja igasugu muu sündmustiku kohta yhenduses nendega. Samuti hõlpsad hankida oleksid teiseks kõiksugu kohapääl tutvavad pilkenimed, sõimu-ja vandesõnad, kuradini-metused, lastehirmutised, kummitused ja muud spiritistlikku laadi nägemused või kuuldused (ka unenäod), andmed kohalikkude erakordset elu või surma saanud inimeste kohta (arstid, targad, nõiad, hukkunud või hukatud kodukäi-jad, kohalikud prohvetid, vägimehed, kangela-sed, kõrtsisuurused ja yldse kuidagiviisi muust massist väljapaistavad või erinevad isikud), teated teoorjusest, sõdade, nälja, katku ja „rootsi“ aegadest, peidetud varandusist, pelgu-paikadest, kalmistuist, pyhist puist ja vetest. Aga mitte ainult minevik ei oota valgustust, vaid uurimata on ka meie tänapäeva kultuuri-line ilme, ja selle iseloomustuseks oleks väga soovitav koguda ka tänapäeva massiloomingut: tänava-ja lorilaule (täitsa kogumata on veel näit. eesti sõduriluule ja Vabadussõja pärimu-sed), kõnekäände, koolilaste värse, vigureid ja ytlusi, praegu massis liiklevaid anekdoote ja yldse igasugu juturepertuaari. Teaduse nimel ei ole häbeneda midagi, veel vähem on teadu-sel eelarvamusi sõnade või stiili vastu. Teade-tele tuleks lisada alati täpselt juurde nende yleskirjutamise aeg ja paik, yleskirjutaja kui ka teate andja nimed ja sünniaastad. Sooviteta-vaim oleks kirjutada kõik teated vihkudesse (formaat neljandik poognat) või kladedesse. Materjal tuleks saata Eesti Rahvaluule Arhiivile Tartu, Aia tän. 42.,

Palun ÜENÜ juhatuset seda palvet oma osa-kondadele teatavaks teha. Yhtlasi saadan osa-kondadele laialijagamiseks ka „Eesti rahvavii-

side korjamise“ X aruande näiteks, kuidas sellist tööd varemil aegel on tehtud, ja palun teatada mulle Teie vastavaist sammest ja korraldusist.

Suurima lugupidamisega

Oskar Loorits
ERA juhataja.

ÜENÜ Juhatusesele.

Liivi Seltsi palvel saadan Teile edasi memorandumi ühes eestikeelse tõlkega, paludes tungivalt asja tõsiselt Teie organisatsiooni lähemasse tegevuskavasse võtta ja Liivi seltsimaja ehitamiskapitali soetamiseks mõjuvalt kaasa aidata. Omaltpoolt olen trükkind liivluse tutvustamiseks raamatukese „*Valik Liivi muistendeid*“, sissetulek millest läheb Liivi seltsimaja hääks ja mille levitamist palun võimalustmööda toedada.

Ühtlasi teatan, et memorandumiga Vabariigi Valitsuse poole pöördumise on võtnud omale Soome-Eesti-Ungari Liit.
Liivi Seltsi aadress on:

Livõd It. Mazirbe, Latvija.
Suurima lugupidamisega

Tartu 3. I. 28.

Oskar Loorits

Tellige Urituld!

Tellimine on kõige kindlam vahend korstnasse sattumisest ärahoidmiseks. Tellimisi võtavad vastu kõik vabariigi postiasutused ja ETA.

KORSTEN jääb sellest numbrist veel välja ruumipuudusel. Ilmub kindlasti järgmises numbris. Hoidke end!

MUST KASS

Liivu Savieniba

Liivöd It.

10. XII. 1927 a.

№ 10.

Maz-Irbee.

Ülemaaline Eesti Noorsoo Ühendus,

Tallinn.

Liivõd Iit um jõba neel'a aigastõ Eesti ja Suomõ sugvel'id abkõks tiend kultur ja nacional tiedõ en'č liivõd raandas: Iit um murton il' jiemakiel' opatimiz skuolis ja pand aliz bibliotekon ja kuoron, um organizieron kubidi, rõkiidi ja tiend tout loul pivad, 1924 a. um aandon koncertidi ka Eestimaal Tartus ja Tallinnas, um jaggõn antokši ja abõ liivõd lapston, um tiend 1927 a. sõvvõ skuollapstkõks ekskursij vanad liivõd maalõ Siiguldõs Koiva jogg kuoltas ja taab ka jieddõped'i an'č tiedõ jatko.

Aga suur äda um vond iidstiid siest, ku Iiton äb uo en'č ruujmõ, en'č zaalo, kus võiks tuulda kubbõ pivad, pidud, lekcijõd, rõkud, kursõd ja loul pivadpääl. Iiton äb on en'č jiello.

Sieda puutõkst meeg tundõm jiega sam pääl ja murton jõba koogin' aigo, kuj laz saag Iiton en'č jiel.

Tämaigast Latvija vaal'ikštõks jagab perrist gruntõd (maakabalõd) täs raandas ja Liivõd Iit paaliz en'čõn jiel pierast üd kabal Irai killo, kus um liivõd raanda centõr. Aga pandõkst pierrõ jiega maa kabal saajõn um irgimist ja ildiin' bõvvõ jiel päälõ mõitiz tam maa kabal saab taggiž võttõd.

Nej siz Liivõd Iiton um ni suur mission tiedõb: um irgimist en'č Iit-jiello tiedõ. Aga raado Iiton siepierast äb uo mittõ sugid ja liivõd iksigin' en'č joudkõks jiello nuotiedõ äb sõitat. Ama mäd luotõks um sugvel'id pääl, ku

ne äb jietat meed'i määd ama suur ja läälam nacional jieddö võtamiz juus ikšigin' bäs abbo. Se jiel äb võlks set liiton kubbõ tulmiz kusžõks ja suur jõvamõks, liivod organizierimiz ja kulturties. Aga sääl liedaksti ruujmõ ka ne sugvel'id, kis taaksti tuulda meed'i mingiz kõrd apvõččõm, ja ama jiembit vel meeg liivõd taaksmi tiedõ siezõ jielõ en'čõn piškiz nacional muzei, kuorrõ kubbõ muzejõ en'čõ tout viil'a ja jietto en'čõst tään jõvgõrandõ mingiz monument, mis piilõks täs ka vel siz, ku meed'i en'čõta jiembit äb lii, ja piemäädloks jiega ikš liivõd nimmo.

Siest Liivõd liit kierub sug organizacijõd juur ja paalab, laz ne võtagõd en'čõ pääl sie suur nacional tie ja organizierõgõd raa ja ab kuorrimiz Liivõd liiton määd jiel ja muzei bõvomiz pierast. Liivõd liit ka paalab kierõ memorandumõks Suomõ ja Eesti ministõr prezidentõd juur ja luotub, ku sug vaal'ikštõkst liiedabõd nejien raadõ laz võig nusto iid knaš monument piškiz liivõd toutõn.

Juodiji: M. Lepste

Keeradteeji: Ed. Ermaubrik
P. Steffenberg
O. Cerbach
J. Berthold

Tõlge.

Liivi Ühing on juba neli aastat Eesti ja Soome suguvõlgede abiga teind kultuurilist ja rahvuslikku tööd oma Liivi rannas: Ühing on muretsend emakeele õpetamise ette kooles ja pannud aluse raamatukogule ja laulukoorile, on korraldand koosolekuid, kõneõhtuid ja rahvusliku laulupeo 1924 a., on annud kontserte ka Eestimaal Tartus ja Tallinnas, on jagand annõtusi ja abi liivi lastele, on teind

1927 a. suvel koolilastega ekskursiooni muistsete liivlaste maale Siguldas Koivajõe kaldal ja tahab ka edaspidi oma tööd jätkata.

Aga suur häda on olnud üha sellepärast, et Ühingul ei ole oma ruume, oma saali, kuhu võiks tulla kokku pühade, pidude, loengute, kõnede, kursuste ja laulupidude pääle, — *Ühingul ei ole oma seltsimaja.*

Seda puudust tunneme meie iga sammu pääl ja muretseme juba kaua aega, kuidas saada Ühingule oma seltsimaja.

Tänavu Latvija valitsus jagab viimsed krundid (maatükid) siin rannas, ja Liivi Ühing palus endale maja jaoks kah ühe maatüki Ire külla, kus on Liivi ranniku keskkoh. Aga määruste järele iga maatüki saaja peab alustama ka kohe majaehitamist, muidu ta maatükk võetakse tagasi.

Nii siis Liivi Ühingul on nüüd suur missioon teha: vaja alata oma seltsimaja ehitust. Aga raha Ühingul selleks ei ole mitte sugugi, ja liivlased üksi omal jõul maja üles ehitada ei suudagi. Kogu meie lootus on suguvendade pääl, et nad ei jäta meid meie kõige suurema ja raskema rahvusliku ettetõtte juures üksinda ilma abita. See seltsimaja ei oleks ainult Ühingul kokkutulemiskohaks ja suureks hüveks liivlaste organiseerimis- ja kultuurtöös, vaid sääl leiaksid ruumi ka need suguvendad, kes tahaksid meid tulla mõnikord vaatama („üles otsima“). Ja kõige enam meie liivlased tahaksime teha sinna majja endale pisikese rahvusliku *muuseumi*, korjata kokku muuseumi oma rahva vanavara ja jätta nõndaviisi endast siia liivaranda mingi monumendi, mis püsiks siin ka veel siis, kui meid endid võib-olla ei olegi, ja tuletaks meelde igale *liivi* nime.

Sellepärast Liivi Ühing pöördub hõimuorganisatsioonide poole ja palub, et need võtaksid enda pääle meie suure rahvusliku töö ja organiseeriks raha ning abi korjanduse Liivi Ühingule seltsimaja ja muuseumi ehitamise jaoks. Liivi Ühing palub pöörduda memorandumiga

ka Soome ja Eesti minister-presidentide poole ja loodab, et sugurahvaste valitsused leiavad niipalju raha, et võiks püstitada ühe ilusa monumendi väikselle liivi hõimule.

Alla kirjutanud Liivi Ühingu juhatus täies koosseisus.

Meie Stockholmi sõidust.

V. Ingermann ja R. Mõistlik.

4.

Nimelt trupi rahvariietes noorte hulgas juhtus Erkas üht imeilusat frökent nägema. Juhtisin tema müksust ka omad pilgud sinnapoole, ja oh halasta! Minu südame asemel haigutas kohe suur tühi koht. Süda ise, see imelik asi oli juba kadunud, kadunud selle iluduse silmi. Oleks mul nüüd teine süda veel olnud, oleksin selle ka järgmisel momendil võinud kaotada ja veel ja veel... Ja ka teise iluduse leidsime. Kus olid meie silmad senni ajani! Juba 8 tundi Stokholmis ja polnud neid veel näinudki.

Tutvus sobis ime kiiresti. Nemand olid provintslased Tranost, meie pealinnalased Tallinnast. Varsti leiti ka ühine keel ja jutt ega naer ei tahtnudgi lõppeda. Tundsin otsekohest viha meie juhtide vastu kui meid neist võluvaist olevusist lahutati, lõunele.

Õhtul linnas hulkudes sattusin „Tivoli“. Seda asutust tunneb vist igaüks, kes ei tunne sellele ei suuda seda ka ükski sulg tutvustada. Edaspidi võib ju seda siiski katsuda kui selleks paras aeg juhtub olema, praegu pole selleks aga aega, sest nägin oma võlujat „karusellil“. Pea käib edasi-tagasi, püüan teda jälgida sel kõrgel lennul. Kukla kangestusest ei puudunud palju, kuid säääl tuli ta juba maha ja röömsalt ulatas käe. Varsti olin kogu tema perekonnaga venna, õdedega j. n. e. tuttav. Õhtu läks lõbusamalt kui ootasin. Trammil koju sõites andsin talle ühe marga mälestuseks, et mine tea ehk unustab mu muidu liig ruttu ära. Järgmine päev pidi varakult algama, seepärast jätsin jumalaga, jätan ka kirjutamata juhuse, mis lõhnas juba ühe „organiseerimatu“ ja minu vahelise „duelli“ järele, tolle frökeni pärast.

GRIPOHALMIS.

Ei saanud veel õieti silmi kinnigi, mõtlesin ikka selle tulemata jäänud „duelli“ ja ilusa frökeni peale, kui juba käsutati üles.

Meie juhid olevat juba maja alumisel korral ja ootavat meie ärkamist, et juhtida meid siis jälle nende poolt ettekirjutatud roobastesse.

Ei läinud tundigi mööda kui Eesti rahva pere võis täies koosseisus välja astuda, jõupingutust nõudis see aga küll suurt, polnud ju meie veel jõudnud harjuda säärase täpsusega kui nõudsid meie vastuvõtjad. Eks meil kodumaal annab ju ennast seada iga asi tarvitajate järele aga siin on asi ümberpööratud: tarvitaja on tarviduse pärast.

Nii algas järgmine päev. Ette teadsime selle päeva kohta, et tuleb kuhugi välja sõita laevaga, umbes kolmetunni tee Stokholmist, aga kuhu ja miks, seda ei teadnud keegi.

Veel haigutasid Stokholmi tänavad tühjusest kui meie matkasime varajasel tunnil sadamasse. Meie ametlik tõlk hr. E. Eik arvas õieti tõlkivat meie juhtide arvamise, et Eestlased võivad sadamasse marsides isegi laulda. Ja laulsimegi. Oleks laulnud ikka täie suugagi kui mitte poleks meeles seisnud saatus, mis meid sell puhul Tallinnas oleks tabanud, ja ka hommikune vaikus mõjus, et päris „pianissimot“ tarvitasime; siiski oli meie laul tervitatud sadamas viibijate poolt.

Olime ka viimased kohalejõudjad. Juba oli kaks laeva, umbes 500 inimese mahuga, täis kiilutud igasugu rahvusi ja Rootslasi igast maanurgast. Üks värvirikkam ja ilusam omas rahvariides kui teine. Peaks meil ka kunagi ilusal suvisel ilmal nägema paari kolme kirevas rahvariides noort väljasõidul vabasse loodusse. Aga ei. Seda peame minema otsima suurlinnast, nagu on seda Stokholm. — Meie eest ollakse juba hoolitsetud. Laevale minekul on kontrolli kõrval jälle lahke rootslane kes iga laevale mineva eestlase eest pileti kontrollile pihku pistis. Meid endaid ei lasta pileтите muretsemise tüli ega kulu (edasi-tagasi vist 2 krooni) kanda. Asume oma perega laeva keskmisele korrale üsna taha lõppu, nii kui veidi võrastades. Meiega ühes oli laeval veel Taanlaste trupp ja Rootslased.

Juba liigutabki laev. Liigub esiti veidi aeglaselt, teiste vahelt välja laveerides siis aga järjest kiirem kuni viimaks kapteni sillalt kostab „kõl-kõl-kõl“ ja tunned, et see on nüüd tema viimane „jäksi“ täis aur on peal. Sõidame kui otsatu laias jões, mõlemalt kaldalt paistavad kaljud, kaljudel punased, kollased, kirjud majad, vahest mõni vabriku korstengi, mõnel kaljul puie vahel mõni valge suvila, üsna vee kohal üksik ujula, paadid ja mastid.

Vahel läheb jõgi kitsaks-kitsaks näib nii kui peaks laev kinni jääma nüüd nende kaljude vahele, vahel näed sellel veeväljal lõppu. Ei ühtegi kaljust vaba kohta, nii ees kui taga ja mõlemal kül-

jel. Sealsamas hargneb aga veeväli mitmesse haru ja sa pead olema tõesti hirmant ja kapteni kätt ehk kaarti vaatama, et öelda mis teed mööda nüüd sõidetakse.

Sellele ilusale jõelet tõmbas aga A. Meikop kriipsu üle. Temale omane otsimisetung on laeva seinal leidnud maakaardi, õigem ütelda kaljustiku kaardi, sellel leiame kolmetunnise sõidutee läbi skääride Kalevipojal Stokholmi ja nüüd, sõidame jälle samas suunas edasi, kolm tundi ja mitte jõel vaid skäärides.

Kuus tundi skäärisi ühtepidi ja sama palju tagasisõita. Seda poleks ma Tallinna jäädes kunagi näinud. Ja kõik kes Teie samast sõitu pole kaasa teinud — pole kuut tundi isegi mitte 6 minutitki saanud niisuguse naudingu osaliseks. Ja ei saagi, enne kui te ei sõida Rootsi.

Varsti oleme sellest üllatusest toibunud ja valla pääsevad jälle meie laulu paelad. Nüüd tunned ennast kui ilmavalitsejana. Laul, ilus ilm ja sõit skäärides!

Kõige vastuvõtlikumad meie laulule on Taanlased. Täies koosseisus tulevad nad meie poole üle. Ruum kippub kitsakski jääma. Nüüd pole muud kui read koomale. Ei laula ju nüüd ainuüksi oma lõbuks, nüüd on ka kaaskannatajaid. Ei püsi ka Taanlased kaua vaikida vaid otsivad omad lauluraamatud välja ja nüüd kõlab vaheldamisi Eesti ja Taani keel. Järjest hooses satudes valmistame juba nende laulu ajal uut vastulaulu. Pole meil ju lauluraamatuid, peame omad mälad tõesse panema, et mitte kord juba kuulnud laulu korrata ja ka mitte laenatud võõrast viit korrutada. Jälle valdab mind see imelik uhkuse tunne, tunne et võid vabalt tarvitada Eesti keelt, ja laulu, ja et võib tungida nii kaugele ilma see vägev Eesti laul. Aga pole aega selle peale mõelda, vaja jälle tenorina kaasa aidata. Juba on osa teekonnast läbi, läbi on ka Taanlaste lauluraamatu tagavara, meil ei näi ta veel lõppema, ikka ja ikka uusi laule tuleb meelde. Äge võistlus on käimas kumb alla vannub. Juba laulavad võistlejad oma lauluraamatut teist korda, aga meil ikka uued ja uued laulud.

Kord siiski kukkusime sisse. Olime just maha laulnud: „Ma olen väikene postimees“, kui selgus, et see laul ka Taanis väga tuntud on. Ei lasknud aga endid heidutada, sest Eestlased on ju vanast heast ajast tuntud laulumehed ja väga võimalik, et koguni nemad meilt selle õppinud ongi! Kuid südame rahustamiseks lalusime siis kohe paar laulu järjest päris kindlast Eesti päritolust.

See kord jäi võit meile; kõlas kapteni sillalt jälle „kõl-kõl-kõl“ ja kolme tunniline laul oli läbi, esimese roundina, meie võiduga.

(Järgneb.)

Ping-pongist ja ÜENÜTO spordiklubist.

Ping-pong — see vahvalt läbilöönud toasport — on jõudnud hooaja kulminatsiooni punktini. Ei mängita teda üksi seltsides, vaid ka kodus, kokkupandud laudadel ehk, kus see soodustus lubat, isegi söögilaudadel.

Vast seljataha jäänud eesti 1927 a. esivõistlused, millest osavõttis ka arvukas ÜENÜTO-laste pere, tõid esile meie poiste ja neiude üldvõidu, mis selget tunnistust annab ping-pongi kõrgeastapinnast ÜENÜTO-s.

Võistlused ise ei möödunud ka ilma konflikteta, millised seekord kandsid vaid küll isiklist ilmet. Kuna võistlustel triumfeeris „ilma meistri kandidaat“, millist nime rohke enesetundega kannab ÜENÜTO värvest lahkunud Paul Haas. Loomulikult tahtis ta ka võita segapaaris mängud ja sellepidi loomulikult ka siiski heitma silma oma endise talu tütarde peale, (tema noorusega arvestades pole see aga temale sugugi sobiv ja passilik!) kuna „Kalevil“ puudub täielikult selline naispersonaal. Sattuski siis viimases hädas rohkesse rääkimisse ühe ÜENÜTO preiliga, millise intervjuu tagajärjena saigi endale partneriks prl. Erika Pärnpuu, kes omas neitsilikus kaastundmuses ei tahtnud jätta hätta endist noorsoolast ja kaasrühkiat. (Kurjad keeled jälle räägivad aga, et neiu Pärnpuu ei suutnud jätta kasutamata soodsat juhust hankida kah üht meistri tiitlit!) Ja nii siis ka oli: ÜENÜTO poisid vaatasid peelt kuis mängis meie pere tütreaga mees, kellele me talu kitsaks jäänud, kuna ligi tõmbas „Kalevi“ rohkete kõneainet annud kõrge kaal. (Muide võib P. Haasi ÜENÜTO harjutusmängel tihitigi veel näha.)

Meie tuleviku lootusi, Fnati ja Pontu, kasvult mõlemad vahvalt üle laua, panid nii mõnegi mehele „pomme“.

Aga sest igavesest naljatilgast Luryst oleme nüüd kauaks ajaks ilma. Noormees on saadetud asumisele Rakverre (kooli!) Sealpool teati rääkida 2-3 nädalat juba enne saabumist, et tulla Tallinnast üks kuulus ping-pongi ja korvpallimängija! — Tallinnas leinab teda aga nii mõnegi neiu süda.

Spordipoisse.

PEREKONDLIKKE TEATEID

ÜENÜTO LIIKMETE NIMEKIRI 3.

31) **Frants, Alfred**, sünd. 4. II. 1913 a. õpilane.

ÜENÜTO liige 17. X. 1927 a. Huvialad sport, male, raamatukogu. Praegune aadress S. Ameerika 37-5.

32) **Freytag, Andreas**, sünd. 7. V. 1908. Lõpetas Amoreti eragümnaasiumi. 1927 a. Tartu ülikooli üliõpilane. Huvialad: sport — eriti ping-pong ja male. Elukoht Lembitu 2-a, 4.

33) **Glass, Leopold**, sünd. 15. I. 1913 a. Saksa

realgümnaasiumi õpilane. Liige 3. XI. 26. Huviala ping-pong. Elukoht Harju 30-3.

34) **Grünberg, Helmi**, sünd. 31. aug. 1907 a. Tallinnas. Lõpetanud E. Lenderi era humanitaar gümnaasiumi. Läänud aastal lõpetas Tallinna linna Naiskutsekooli. Huvialad: teater, kino ja sport, kirjandusest loeb üldiselt hääd kui ka halba, ajalehist „Päevalehte“, „Vaba Maad“, ajakirjast „Loomingut“, „Kodu“ ja „Urituld“. ÜENÜTO liige 7. X. 27 a. Tegevusalad kirjandus ja omakultuur. Elukoht S. Pärnu mnt. 11-1 Tallinnas.

35) **Grünberg, Hildegard**, sünd. 29. IV. 1905 a. Õpilane. Liige 1926 aastast. Huvialad Näite h. ja sport. Elukoht Rahumäe t. 1. Nõmmel.

36) **Haas, Friedrich**, sünd. 16. III. 1910 a. Real-

gümnaasiumi õpilane. Liige 3. V. 1927. Huvialaks ping-pong. Elukoht V. Pärnu mnt. 20-3.

37) **Hasenbusch, Hermann** (Harry), ÜENÜTO liige 1923 aastast, mitmekordne juhatusliige praegu revideerivas toim-

Harry Hasenbusch (ülal).
Jaani Hargel (all).

konnas ja keskjuhatuse juures spordi kesktöimkonna sekretär. Sündinud Tallinnas, 27 detsembril 1902 aastal. Haridus keskkooli, praegu õpib tehnika ülikoolis elektrotehnika osakonnas. Üliõpilaste koonduse „E.G.C.“ ja Eesti jalgpalli vahekohtunikkude kolleegiumi liige. Tegevusaladest eelistab spordist tennise mängu, omast ja võerast kultuurist rahvutantse Eestist kunni neegrite maani ja Pariisini. Kirjandusest kõik mis hea ja ilus. Ajalehist loeb Vaba Maad ja Päevalehte, ajakirjast pääle „Uritule“ Eesti Spordilehte ja Le monde technique. Elukoht praegusel momendil Tallinn, Kodu tän. 12-1.

38) **Hargel, Jaan**, sünd. 1887a. Tantsuõpetaja. Lõpetas läinud aastal tantsu akadeemia Pariisis. Tegev sportlises liikumises. Eesti Spordi Keskliidu juhatuse liige. Sindi „Kalju“ juhatuse liige. Tegev paljudes Tallinna seltsides. Poliitiliselt erapooletu. Ajalehist loeb kõiki. Elukoht Kaupmehe 29-11.

39) **Hellmann, Marta**, sünd. Pärnus 25 apr. 1904 aastal. Hariduse omanud Pärnu linna tütarlaste gümnaasiumis, millise kursuse lõpetas 1924a. ning pääle selle asus elama Tallinna. ÜENÜTO osak. kui ka segakoori liige 1924 aastast. Kunstidest huvialaks muusika, eriti laul. Vabad tunnid pühendab kirjandusele. Ajalehist loeb „Päevalehte“, „Vaba Maad“ ja „Rahvalehte“, ajakirjadest „Loomingut“, „Kodu“ „Romaani“ ja „Urituld“. Pragune elukoht Russovi 5-2.

40) **Hindberg, Elmar**, sünd. 28. V. 1905 a. Lõpetanud Tall. Poeglaste Humanitaar gümnaasiumi. Liige 15. IX. 25 a. Huvialaks ping-pong, ÜENÜTO 1925 a. meister. Spordiklubi esimees 1926 a. Tegevusalad sport, male, esperanto. Elukoht S. Ameerika t. 1-5.

41) **Hollmann, Roman**, sünd. 30. X. 1907 a. Lõpetas

Roman Hollmann (ülal).
Gustav Härm (all).

T. P. Realgümnaasiumi. Tall. Tehnikumi elektrotehnika osak. üliõpilane. ÜENÜTO liige XII. 1924 a. Suurimaid spordi ja seltskonna tegelasi. ÜENÜTO spordiklubi juhatuses nime poolest varahoidja, tegelikult sekretär, arkivar ja praegu tegelikult ka abiesimehe k. t. Ping-pongi liidus end. juh. sekretär, Tehnikumi spordiklubi juh. sekretär, T. O. juhatuse juure koopteeritud liikmena, end. peotoimkonna sekretär (läbi ja läbi sekretär!) Loeb Päevalehte, Vaba Maad, Spordilehte, Rev. Botet, Sevodnjat, Vesti Dnjad. Peale selle kõige veel suur graafik ja statistik. Spordiklubi poiste hulgas tuntud oma hajameelsuse poolest (räägitakse, et kobavat tihti mõtetega kuu pääl, millest ka saanud kõrgetiitli „professor“). Muidu kirjalgne ja mitmekordne ÜENÜTO meistr lühikesis mais ja ka 1000-es meetris praegusegi rekordi omanik. Suur kroketi ja kurnimägija. Elukoht Gonsiori 17-10.

42) **Härm, Gustav**, sünd. Sakus põllumehe pojana 1898 a. 20 detsembril. Lõpetas 1924 a. Tartu ülikooli majandusosakonna ja 1926 a. kevadel õigusteaduskonna. 1926 a. sügisest peale praktiseerib advokaadina Keilas. — Võttis osa 1916 ja 1917 a. N/Ü „Tungla“ orgniseerimisest ja tegevusest ja 1919 ja 1920 a. ÜENÜ asutamisest mis ajast peale ka T. O. liige. Asutamise järgi mitmekordne juhatuse ja toimkonde liige. Viimasel ajal pole saanud tegevusest aktiivselt osavõtta, loodab seda siiski tulevikus. Elukoht Keilas, Piepenbergi majas.

Õienduseks.

Meie lehe toimetusse ilmus hra *Manfred Berg* ja palus õiendada eelmises „Uritules“ (nr. 4, 1927 a.) tema kohta käivat teadet, et tema kunagi kellegile öelnud pole, et ta on „naistekütt“ ja „tantsulõvi“, mis seega tõe le ei vasta.

ÜENÜTO Omakultuuri haru tegevus.

Omakultuuri haru on tegutsenud organiseerituna õieti ainult üks aasta, sest esimese omakultuuri haru koosoleku kutsus kokku Tallinna osakond mineval aastal 1927 a. helmekuu (jaan.) 10. päeval, millal valiti ka selle haru viieliikmeline toimkond.

Seni oli Tallinna osakond otsekohe juhtinud omakultuuri tegevust oli organis•eerinud: 1) rahvastantsude rühma, kes esines juba kaks korda Rootsis : 1925 a. lõikusekuul Rootsis Põhjamaade

Noorsoo kongressil; 1926 a. talvekuu (nov.) 23. päeval Eesti-Rootsi seltsi poolt korraldatud õhtul Stokholmis Eestis asutava rootsi rahvaülikooli heaks; 2) korraldanud 1926. a. mahlakuu (apr.) 23. päeval Estonia kontsertsaalis omakultuuri õhtu „Eesti pulm,“ mis korraldati üleriiklisel oma kultuuri päeval samal aastal, õilmekuu (juuni) 19. päeval millal esines mainitud rahvustantsude rühm.

Mineva 1927 aasta omakultuuri haru tegevuse tähsaimaks sündmuseks oli Tallinna osakonna teise omakultuuri päeva

Foto Möistlik.

Rahvustantsude kursuse toimkond.

1. rida: prl. Laur, hra Ingermann, pr. Utuste-Lepp. 2. rida: prl. Laasi, hra Läte, prl. Päräprits, prl. Reinfeldt. 3. rida: hra Möistlik, hra Söster ja hra Luur.

korraldamine õilmekuu (juuni) 18. päeval Staadioni platsil — „Kevadepüha“ kahes osas „Voorepüha“ ja „Hiiepüha“, millest võttis osa ka „Hõimla“.

Kevade püha“ sai meie Tallinna ajakirjanduse poolt haruldaselt hea arvustuse osaliseks. Nimetati seda ilusamaks suveõhtu-peoks, märgiti et „ÜENÜ on oma peale võtnud tänu väärt ülesande korraldada järjekindlalt omakultuuri päivi, mille sihiks on tõsta isamaalist vaimustust ja huvi meie rahvuspärase kultuuri vastu“

Ülevama ja müstilisema mõju oli jätnud „Hiiepüha“. Sellest kirjutati: Iseäranis hästi mõjus just teine nendest: salapäraselt leegitsevad tuled sumeda kevadõhtu hämaruses, hiieneidude tulek tõrvikutega, targa hästivalitud õnnistus-sõnad ning Juta kõlarikad leelutamised võlusid nagu meeldiva unenäo silme ette, mis meile lähendas rahva ammu juba ununenud noorepõlve iluaega Paratamata püüdsid kujutada enesele ette seda müsteeriumi, kui tema tagaseinaks on salapäraselt kohisev tõsine hiis oma läbitungimata pimedusega ning esiplaanil jumaluse lähedust tundev hingeliselt liigutatud usklik rahvahulk.

„Hiiepüha anti meile edasi usutavalt ja ilusalt, ehk õigem — uskumata ilusalt ning mõjuvalt“, kirjutati ühes teises lehes.

Selleks päevaks oli kirjanik A. Kitzberg saatnud tervituse: „Tõusku tuju taevani.“

Peale eelmanitud suure „Kevade püha“ on omakultuuri haru korraldanud omavahelisi koosviibimisi ja mõnesuguste tähtpäevade pühitsemisi noorsoolaste erakorterites, kus on peale omakultuuri küsimusi selgitavate kõnede veetud aega oma laulude, mängude, tantsude ja muude aja-viidete ning ette-kanne-tega. Ilmekamad neist on olnud: 300 aasta leina-mälestus õhtu, vastlapäev, urbepäev, mai öö (Ilu ilmumine).

Vastla liugulaskmiseks sõideti välja noorsoolase Einbergi kodu — Nehatu koolimajja. Sula ilmast hoolimat oli tuju laulu küllane, värske karske, ja noorus vallatu.

Omakultuuri haru rahvustantsude rühm esines Vabaõhumuuseumi poolt korraldatud õhtutel ringreisil Tallinnast Narvani urbekuu (märts) 12. päevast 20 päevani. Suvel esines Stokholmis erilise menuga Põhjamaade noorsookongressil.

Rahvatantsude kursus.

Omakultuuri haru ja noorseppade maleva vanemate kogu ühisel ettevõttel kuulutati välja talvekuul 1927 a. tasuta rahvustantsude kursused Noorseppade kodus. Esimene kurus kestab; osavõtt on haruldaselt elav. Seni on endid teatanud üle 250 soovija ja harjutustel käiakse innu ja hoolega.

Need meie oma rahvustantsude kurused on korraldatud eesmärgiga levitada neid meie oma pidu- ja perekonnaõhtutel, neid meile armsaks ja omaseks muuta, et kaoks isu võõraste tantsude järele, eriti pärast sõjaaegsete sissetoodud „moodsate“ tantsude järele, mis kuuluvad eriti neegritele, rahvastele meile võõrast raassist, võõrast kliimast, võõraste kommete, usu ja moraaliga, pealegi Euroopa suurlinna mürgises erootilises õhus ümber vassitud ja niisugustena meile meie tantsudena

pakudud, meil õhinaga õpitud ja tantsitud metsiku jazzbandmuusika saatel, sellega meie oma rahvustantse hüljates ja neegerahvustantse varastanud, tantsides neid nõnda, et see riivab meie ilu ja ka kõlbuse tunnet.

On moodustatud rahvustantsude toimkond, kelle ülesandeks on teostada algatud ideid ja neid ellu viia — tegelikult aidata levitada meie omi tantse, selleks korraldada koosviibimisi kursuslastele ja nende külalistele, samuti omavahelisi tutvustamisõhtuid.

Jõulukuu 17. päeval oli esimene niisugune koosviibimise õhtu noorseppade kodus. Oli kodune ja omane, tuju kerge, elurõõmus, kuid karske ja kaine meie harilikkude lämbunud erootiliste raskepäraste pohmeluslike moodsate tantsude õhtute kõrval. Nagu oleks viibitud kuski paremas puhtamas Tallinnas, aga mitte meie charlestoni ja black-bottomi pessimistlikus enesetapmise meeleolulises noorsoo peres, kus meie oma hüljatud rahvustantse ei kantud enam ette pastaldes muuseumi tantsudena, vaid ise kaasa elades ja tundes lõbu neist.

Rahvustantsude õpetajaks kursusel on meie väsimata noorsoolane Vold. Ingermann, kes on andunud endsalgavalt kavatsetud idee teostamisete.

Tantsu harjutused on teisipäeviti, neljapäeviti ja pühapäeviti Noorseppade kodus kadriorus kell 8—10.

Lähemad omakultuuri haru õhtud.

Lähim neist on omakultuuri õhtu „Eesti kosjad“ Estonia kontsertsaalis neljapäeval radokuu (veebbruar) 9. päeval, algus kell 8 õhtul.

Vanasti pühitses meie rahvas neljapäevi. See neljapäevade eristamine on kestnud rahva seas, eriti maal veel hilisema ajani, mil koguti kuhugi tallu — mängutuppa (praegu simmanid), kus lauldi, mängiti, tantsiti, tehti käsitöid ja tütardele sõideti uhkete täkkudega kosja. Estonia õhtul 9. II s. a. sõidab meie mõrsjale (Els Vaarmannile) kosja neli kosilast, nende seas ka rootsi, soome, taani kosilane, mille puhul tantsitakse põhjamaade — rootsi, soome, taani tantse.

Esinevad: omakultuuri haru tantsu rühm ja rahvustantsude kursusteste tantsu rühm, ÜENÜTO segakoor ja üksikosalised, — mõrsja, mõrsja ema, isamees, kosilased, agarad neiud ja agar peiu. Usume, et manitud õhtu õnnistab sama hästi kui eelmisedki omakultuuri õhtud.

Pileteli eelmüük on juba avatud — lauluharjutus-tantsuharjutus õhtuil ja nrs. V. Ingermanni äris.

„Urituli“ tuli!“

Ma ei tea kas armsad noorsoolased on päri minu arvamisega ja võib olla on vast mõnigi samal arvamisel, ent võib ka see võimalik olla, et mõni (eriti toimetus ise!) peab seda loomulikkuks — mina aga mitte. Vähemalt sellepärast mitte, et mina seega kannatama pidin.

Asi seisab nimelt „Uritule“ viibimises. Mina ootasin kogu kuu läbi teda pikkisilmi, aga „Urituli“ ei mõelnudki veel paistma hakata. Kunagi kõnelesin toimetaja endaga, aga siis toodi ette igasuguseid põhjusi. Ei olevat millega täita (!) Nrs! olevat liig loitud, ja palju veel igasuguseid kriise. Ent arvasin juba, et äkki ei ilmugi. Ega tea — „tuli“ ju tujukas. . .

Ent kui saabus jõulu laupäev — ei oodanudki enam ja ei olnud kibedas tegevushoos aegagi enam sellele mõelda. Olin nii süvenenud tõhe, kui korraga kole paugutamise uksele äratas minu. Ehmusin tost kärast ja arvasin isegi ukse-laudu nõtkuvat. Ukse avas ema. Postimees. (Kes teab kaua ta koputanud oli, kui viimaks südame-täiega ühe tugeva hoobi andis.) Nägin midagi lillakat välkuvat ja hüüdega: „Urituli“ tuli!“ olin ühe hüppega uktsel. (No oli aga metsik kisa — sain isegi aru!) Nägin vaid postimehe muigavat nägu ja siis langes terve rida noomitusi, minu kaela — minu vaesekese kaela! Noomituse tegijad olid muidugi teised kodused emaga eesotsas. Kas nemad olevat kurdid, et mina nii metsikult karjun. Nagu nemad ei teaks, et see „Urituli“ on. No muidugi pole teie kurdid aga mis teha — rõõm. Püüdsin seletada, — või nemad sest arusaavad. Muidugi olen mina süüdi. Oo õnnistati kaua veel järele. Minule ei jäänud aga midagi meele, sest sõnu oli nii palju üksteise sappa kihutatud.

Ja kõiges selles süüdi on „Uritule“ toimetus. Võib-olla tahtis ta ka omateda jõulu-rõõmu valmistada. Minule aga osutus see „rõõm“ küll isesuguseks. Alles veel kõrvade kumises värskest noomitusest, kui juba tuli vastne. Miks mina viitvat aega selle lehitsemisega. Ja minu jõulu-tuju langes ka O-ni. Öösel aga — kui kõik magasid ja vaikne oli, võtsin ta uuesti kätte ja hakkasin siis päris tõsiselt lugema. Võrdlesin kõiki 3. ilmunud numbrit ja tegin leiduse, et esimene neist oli kõige huvitavam. Eriti meeldis mulle Meikopi „Tähised“. Käes olevast aga Ago Jõgeri „Sentimentaalne jõulkiri“. Mina aga ei soovita sugugi 1. nr. 2-he kuu peale olgugi, et odavam tuleb, aga meeoleu on minu arvates kallim.

Eks — ole?!

Vast oleksid austet „Uritule“ lugejad nii lahked, et avaldaksid „Uritules“ ka oma arvamist sellele. Millist jõulu-rõõmu kellegile see valmistas? Äрге olge loiid!

*Tallinnas,
II. jõulupühäl 1927 a.*

Ly.

Hugo Lepik.

Jgapäine.

Parv pilvenartse torni tippe riivab,
maod valla, kollased, kui alla tilguks mett.
Päev vaskse ankur mere taha hiiwab.
Linn sinkjas, sakiline, sünge siluett.

Mu ärklikambri lakkamata kandub,
alt mürin toonita. Küll aknal kaktus, vuks,
olander, kask; kui vaade välja andub:
needsamad mustad hoovid, kivimüür ja uks.

Ning ruttav tänav, igavene pagu:
kes üksi kiirustab, kes kahekesi koos,
kel', paruk, purpur mantel, värvit nägu,
kel' muhvist välja vahib salvit penikoon.

Rühm madruseid. Tramm tinisedes klobab.
Läeb eesel, vangitapp ja kino käiv reklaam.
Kes autoga, kes käsikaudu kobab.
All nagu maskepidu, kirju karnevaal.

Ma üksi vist küll toanurgas valvan
kesk surnuid raamatuid kui pagend peduiin.
Ja oitsin oma maski. Mõtte salvab, —
et polegi ma kirev arlekiin. —

Ajavaim.

Kus ja mis on ajavaim? Mida mõista selle ähmase, veniva ja painduva nime all? Umbes nii küsisin mõne aja eest oma sõpra, ülikoolis hingeteadust õppivat üljõpilast. Mu sõber pidas mulle pika loengu massi psühholoogiast, massi tahte amorfsusest, massi alistuvusest kergeile vällismõjudele jne. millest ma siiski ep saanud palju targemaks. Lõpuks soovitas ta mulle teha väljalõikeid ajakirjandusest, eriti aga kohtist mis käsitavad mingisuguseid harilikust erinevaid vaateid, käsitusi, suhteid, päevaküsimusi jne. See nimelt ollagi see ajavaim. Sain omale aasta lõpuks ilusa albumi mõnedest kätte sattund ajalehtede väljalõigetest. Lubage, et teile mõned näited oma kollektsioonist toon ja neile vabalt mõned päälkirjad asetan.

I. Ajavaim pidusid korraldamas.

Rõmeda-Võhma piduõhtul oli osa näitlejaid enne lavale tulekut end viimse hilgani täis joonud, nii et tegelaste nimesidki enam ei teatud, vaid abifa koomiliselt üksteise otsa vahiti.

Virulane 88.

Pidu Haania-Kokkal andis kõrtsi mulje. Lasti „vilkat“ ja „sama-gonni“ nii et saal pilves. Pilluti kilu ja kompveki karpidega preilised ning kallati va kibedat.

Elu 88.

Priipalu vabat. tulet. seltsi pidul oli publikut keskmiselt, kuid ettekanded allopoole seda. Nalja ettekannete all toodi kõige mustemat kõrtsilora ahtratest naistest jne. mida triikumust ei kannata. Vanemad inimesed lasksid jalga.

Uus Rajalane 13.

Päeva lõpuks korraldas Kunda tuletõrj selts „suurepäralise suve lõpupidu ülipõneva eeskavaga“ nagu: naljatekanded, tsirkuse numbrid, tants laudade vahel jne. Pidul „kroonis“ reklaami ning tuletõrjujaid. Pidul ruumi oli kabareelik — lauad seinte ääres, keskel tantsu ruum.

Virulane 68.

Olgu mis tahes pidu — lõikuspüha või mõni muu — Räpinas lõpeb see ikka joomisega. Küla piispallidele ja simmanitele liituvad aga veel ulakustükid nagu raisahobustel luppasõidud, kaklemised jne. Algatajaks on alati haritum küla noorus.

Post. 340.

Kaavere asunduse noored korraldasid hiljuti tantsu peo, millest rohkesti osa võeti. „Auru all“ olles läksid küla poisid nägelema — tekkis äge tüli. Peksa said kõik kordamööda. Joh. Kägu aga nii palju, et Põltsamaa haigemajja suri.

Sakala 31.

15. skp. peeti Papovkal joomingutega, millest võttis osa noor ja vana. Loomulikult oli tagatipuks lööming. Politsei toomisel ei saanud see aga midagi teha ega ülekuulamist alata — terve küla oli viimseni purjus.

Põhja kodu 117.

(järgneb)

NOORSOO TÖÖMAILT

ÜENÜ. Läänud 1927 a. on ÜENÜ erakorraliselt kasvand. Juure on tulnud aasta jooksul tervelt 32 uut osakunda. Neist on Tartumaal 8: Voldi, Vösivere, Luke, Kõnnu, Voore, Vana-Kuuste, Torma, Nava; Võrumaal 6: Kähre, Orava, Karilatsi, Veriora, Nursi, Sõmerpalu; Pärnumaal 5: Lindi, Sikana, Rõusa, Tori-Võistleja, Tammiste; Virumaal 4: Kahula, Veltsi, Maho, Venevere; Harjumaal 3: Rae, Aruküla, Lagedi; Valgamaal 3: Sangaste, Kuigatsi, Keeni; Järva-
maal 1—Liigvalla; Viljandimaal 1—Kaarli-Ülemõisa ja Saaremaal 1—Metsküla.

Muu seas on mitmed olemasolevad organisatsioonid ÜENÜ perre üle tulnud, nimelt 3 karskustoimkonda, 2 noorsooringi, 2 noorsooseltsi, 2 spordiseltsi, 2 laulu ja mängu seltsi ning 1 põllumajandusklubi. Praegusel momendil on ÜENÜ-l 130 registreerit osakunda.

*

Käesoleval suvel elab **Tallinna osakund** yle oma yhek-sanda tegevusaasta. Kui palju ja mida kõik selle aja sees pole siin teht kultuurtööd, seda tunnistab juba yksi läbikäind liigete arv, mis ulatab 3000 ligemale. Oli ju yhel esimesist aastaist liigete arv yle 750. Kui suur oleks võinud liigete arv olla ja kui suur oleks võinud olla see kultuurtöö, kui osakonnal oleks olnud korralikud ruumid. Nende ridade kirjutaja hellitab mälestusi osakunna tegevuse esimesist aastailt, kus töötasid mitmesugused harud, õpiti soome keelt, korraldeti soome sõite ning hoolimata komandandi öölubadest igasugu kõne ja muid õhtuid. Osakunna näiteharu juhata Aggio Bachmann ning kasvaski siit välja hommik-teater. Ning kui palju laulukoo-re on osakund organiseerind. On ju mõned laulukoorid (Ilo) terves koosseisus Tallinna osakunnast lahkund. Rääkimata Tallinna osakunna spordiharust väljakasvand sportlasist, milliseid leidub igas Tallinna spordiseltsis, eriti aga Kalevis.

Tallinna osakunna juhatus peaks juba aegsaste algama eel-töid 1928 aastal pyhitsetava 10 a. tegevuse mälestamiseks. Eriti võiksid olla huvitavad igasugused statistilised materjalid osakunna igasuguseilt tegevusaladelt.

Kas ei tuleks mitte pöörata sel puhul ka linnavalitsuse poole sealt suurema toetuse saamiseks? On ju kogu osakunna tegevus sündind Tallinna linna kultuurhuvides ning tarvitati osakunna ligi

Hugo Lepik.

Andumus.

Kui habrast lille, kui pilliroogu
mind murdis jäll su iha lõõm.
Mind murdis jälle su käte hoogu
su süleluste nii kirglik sõõm.

Las hõiskavana siis käed ma heidan
su keha ümber kui orhideed,
las janus huuli su suule peidan,
las kohisevad me tunde veed!

Mu uimleb aju, ning põlev süsi
on süda hüppav ja veri kuum.
Mis on, mis on nüüd sa ära küsi —
eks üle tulva ju hinge tuum!

Su silmadesse, su vaate järve
las süüvib, lõikab mu õnne aer.
Näe ülal pilvi ja õhtu värve
toob päikse kustuv ja kurblik naer.

Ning sädeleva su nime vaotan
mu südamesse kui kalli kee.
Mu armu urja su ette laotan.
Oh, võta, võta nüüd vastu see.

tuhandeköitelist raamatukogu sel ajal väga elavalt. Yhtlasi peaks see ka olema linna huvides osakunnale paremaid ruume muretseda.

*

Soome. Soome Noorsoo Keskliidu häälekandja „Pyrkijä“ algab oma 39 aastakäiku laiendatult. Ajakiri maksab aastas 20 soome marka ning on tal yle 4000 lugeja.

*

Soome noorsooliit saab riigilt toetusena 75000 soome mrk., pääle selle kursuste, referaatide jne. pidamiseks toetusi erisumma-dest. Käesoleval aastal korraldab liit oma noorsookodu (rahva-ylkooli) hääks loterii 3 miljoni soome marga (300000 kr.) suuruses. (Meie keskvalitsused toetavad ainult haridus- ja karskusliitused. Noortele aitab sõnadestki!)

Bulgaaria: Sotsialistliku „Jugendinternationale“ järele on bulgaaria töölisnoored viimasel kongressil otsustanud töölisnoortele yhtlast univormi ja erilist teretust kohustavaks teha. Teretus oleks: „Napred“ (edasi) ja vastuteretus: „Se Napred“ (ikka edasi).

*

Saksamaal on olemas noorsoo rändkodude võrk, milles üle riigi praegu 2500 rändkodu. On kavatsus neid kodusid ymber kujundada, nii et nad yhtlasi ka kohalistele noorsoo-organisatsioonidele noorsookodudeks saaksid ja yhtlasi ka metsakoolide aset täita võiksid. Rändkodud saaksid nii kultuurkeskkohteks kogu saksa noorpõlvele. 27 aastal leidis kodudes päävarju ja öömaja üle 2 miljoni noore. Hiljuti on saksa ametiyhisused annetand rändkodude ellukutsumiseks okkupeerit maal 650000 saksa marka (umb. sama palju meie krooni). Kas poleks ka meil aeg sõdurite mälestussammaste asemele kutsuda ellu rahvamaju, noorsookodusid jne.? Kes kingib niisuguseks otstarbeks 1928 aastal esimese summa?

TEADAANDED, KORRALDUSED, RINGKIRJAD

Siin avaldatud teadaanded loetakse liikmeile kätteantuks ilmumispäevast arvates.

ÜENÜTO juhatus teatab,

1) et osakonna aasta koosolek peetakse pühapäeval 12. veeb. kell 11 e. l., Pikk tän. 69.

PÄEVAKORD.

1. Koosoleku juhatuse valimine.
2. Eelmise peakoosoleku protokollki kinnitamine.
3. Osakonna juhatuse ülevaade 1927 a. tegevuse üle.
4. Toimkondade ülevaated harude 1927 a. tegevuse kohta.
5. Revideeriva toimkonna aruanne osakonna läinud aasta tegevuse üle.
6. Valimised.

<ol style="list-style-type: none"> a) juhatusse b) revideeriva toimkonda c) peo toimkonda d) raamatukogu toimkonda e) ÜENÜ esitavva kokku 	<ol style="list-style-type: none"> f) käsipalli liitu g) ping-pong liitu h) Ekraive liitu i) jääpalli liitu k) korvpalli liitu
--	---
7. 1928 a. eelarve.

8. Kultuur-nõukogu asutamis-küsimus.
9. Kohapääl tõusvad küsimused.
10. Läbirääkimised.

Märkus: Kui määratud ajaks tarviline arv liikmeid pole ilmunud, peetakse $\frac{1}{2}$ tunni pärast teistkordne koosolek, mis otustamisvõimeline kokkutulnud liikmete arvu peale vaatamata.

2) Juhatus palub kõiki liikmeid võimalikult aegsasti 1928 a. liikmemaksu ära tasuda. Maks on eelmise peakoosoleku otsuse põhjal: Kr. 1 snt. 25 uutele liikmetele. Vastuvõtmine igal õhtul, peale laupäeva ja pühapäeva, kl. $\frac{1}{2}$ 8-10 osak. büroos.

3) Ü.E.N.Ü.T.O. spordiklubi peakoosolek peetatakse 12 veebruaril s. a. kell 11 hom. Pikk tän. 69.

PÄEVAKORRAS:

1. Koosoleku juhatuse valimine.
2. 1927 a. tegevuse aruanne.
3. Uue juhatuse valimine.
4. Hooaja tegevus.
5. Tekkinud küsimused ja läbirääkimised.

4) Ü.E.N.Ü.T.O. spordiklubil ping-pong mänguks kasutusel ruumid Tatari 17-1 on avatud 4 korda nädalas: Esmaspäev, Teispäev, Neljapäev ja Reede. Alalistele mängijatele määras spordiklubi juhatus, omal koosolekul 23 jaan. prot. 2, § 3 all, kasutamise maksu kr. 2 suuruses mille äratasumine 15 veebruaril. Raha võtab vastu p. p. G. Pärnpuu. „Standart-Electric“ Vene, 11-a.

5) **Iseseisvuse** 10 a. juubeli puhul korraldatakse pidulik aktus Noorseppade Kodus, rongikäik tõrvikutega läbi linna, laulude ja orkestri saatel koos Tallinna Noorseppadega. Hiljem koosviibimine liigetele ja nende külalistele. Lähemaid teateid juhatuselt!

Õnnetusi ja kuritöid.

Paistab sissejuhatuseks, kuid tegelikult „Uritule“ toimetusele tuleviku näpunäide korstnasse lendamise ärahoidmiseks.

Piibel ja kiriku laul: „Nii targad Saabast tulliva...“ tõendavad, et muistekolmat tulnud Idamailt kolm tarka Juudamaale Betlehemma kummardama tõde, „mis oli Jumala juures ja mis oli Jumal“.

On loomulik, et tõde on ikka ja alati Jumal, olgu ta Jumala juurest või viinaklaasi põhjast pärit. Ja on loomulik, et kes on tunnud tõde, see on rääkinud Jumalaga ja on prohvet, sest ta räägib Jumalast ja Jumala ntmel; ta on apostel viimse veretilgani, sest ta kuulutab tõde.

Sama loomulik on ka, et igal prohvetil ja apostlil on jüngrid, mis on ära seletatud armsas maakeeles: noorur ja jäljendaja. Meie teame, et ööpik laulab nii, nagu ta isa laulis ta pesa lähedal, jünger kuulutab neid tõdesid, mis ta kuulnud omalt prohvetilt ja noorur korrutab oma maestro mõttekilde.

Nad on vallutanud Eesti, nagu esimesel kevadisel puhangul mitmet tõugu putukad vallutavad toomingad, uibud, pihlakad, kõik öitsva kevade ilu ja munvad õite kobaratesse ja lehejuurtele omad munad, millest sünnivad kahjustajad tõugud. Proosas ja värsis, kujus ja pildis kuulutavad nad oma potipõhja tõde ja õigust ja ahvikultuuri hiilgust kultuurkapitali, riiklise ja seltskondlise heatahtliku toetuse arvel.

Veel teisigi karju prohvetisi ja jüngreid mitmest valdkonnast tallab maad — küll paradiiside ja viimsete päevade kuulutajaid Piibli ja marksimi alusel, küll vereva, punase, roosa, lilla või rohelise internatsionaali jüngreid, küll kino, raadio, foxtroti, poisipea, imka, amerikanismi või muu moekarjatuse apostleid.

Kõik nad ihaldavad marka ja õpetavad kummardama dollarit ja pidama kõige kõrgemaks tarkuseks elu läbipõletamist silmapilkselt.

Omad arvestused põhjendavad nad inimlisele kalduvusele võtta vaevata, lõigata külimate, saavutada mõnususi jõu pingutamata, rahuldada kirgi ja ihasid, ent mitte valitseda neid, sest see on töö, on jõu pingutamine. Nad teavad väga hästi, et inimsugu ootab messiast, kes ta vabastaks töötegemise ja jõupingutamise vajadusest: kristlik, muhamedlik või Sotsialistlik paradiis tulgu! Hossianna mosgosophiale, Mussoliinile, Kristusele, Leninile, kiinolisele esmaspäeva-uudislehelisele vaimule, suhu lendavate praetud partide Issandale ja jumalikule hiirele, kes jookseb magajale kassile sinna, mis ei maiguta mokke.

„Uritule“ toimetus või talitus või Must Kass olgu teadlik sellest, et mainitud prohvetite ja jüngrite karjade tegevus tagajärjel on meie lehelugejaskonna tasapind mahaarenenud sinnamaale, et ükski leht ei saa praegu läbi ilma kõmuta, mille aineks on õnnetused ja kuritööd, kui ta ei taha lennata korstnasse tagant järele korstnasse kirjutatud tellimistele ja tasumata jäetud tellimisterahadele.

Eeltoodu põhjal pakun „Uriutle“ toimetusele oma kaasabi õnnetuste ja kuritööde kroonika toimetamisel. Olen vilunud kõige vapustavamate õnnetuste ja kuritööde leiutamises. Magan rahulikult, kui minu konkurendid lõõtsutades sibavad mööda linna ja ilma kõmu jahil: las neil sibada, sest harva leiab pime kana tera. Nad ei näe miljarde, juba miljon pimestab nad; nad ei näe kümnete tuhanete tappu, sest mõni Sergo on neile küllalt suur ja mõnest pussitamisest Koplis kirjutavad nad sooja lääguse poeesi.

Mina ei raiska oma aega ega „Uritule“ ülikallist ruumi mõne teeklaasi tormi kirjeldamisega. Kui juba konkurents kõmus, siis konkurentele surmav, lugejate närve surmani rabav, nii et inimene on jalamaid hell, kui veripaise, et eluaeg mäletab, ehk olgu mu nimeks

Kötsi!

*

Meie moejumaldajad peaksid olema ypris vihased. Meie päevalehed, kes iga päeva kohta uusi moode toovad ja teevad, ei täida sugugi korralikult oma ylesannet. Nii on (Görlizer Nachrichteneni järele) Berliinis myygile ilmud kleidid — ytle, kirjuta, karju ja kisenda — 18 kraadilisest pealepritsit kullast ning yliriided metspõdra vasika nahast. Miks jätavad meie moe teatajad niisugused ylitähtsad moeyllatused avaldamata? või arvatakse, et meil kulda ei ole? Kus on §§§?

*

Hariduskongressil 28—29 dets. 27 a. ei jätnud mõned referendid tegemast pai ameerika kristlikule noorte yhingule. Nii soovitas pr. Krims-Kotkas eeskujuks nende praktilist tegevust ja hra Schulbach nende finansoskusi. Paar kysimust referentidele:

1) On kristlikud auto- ja poksikursused, filmide kaudu dollari kultuse ylistamine, tants raadio saatel (Post. 103.), „yankee“ esiletõssmine (Post. 113.) jne, tõesti siis nii suured ja kultuurvääratuslikud ettevõtted, et neid maksab soovitada eeskujuks eestile?

2) Kuidas on organisatsiooni eeskujuks seadmine, kes paaris suuremas linnas tehnikat harrastab kongressi maaorientatsiooniga kooskõlas?

3) Teavad pr. K. ja hra S., et yhing algas tegevust ameerika algkapitaaliga? Kellel meie organisatsioonest võiks olla tarvitada niisugused miljonilised algkapitalid?

4) Teavad pr. Kotkas ja hra Schulbach abinõusid, mis sunniks pangamaja Scheeli direktor Fahlet ja teisi saksameelseid Kröösusid toetama 10 miljoniga eesti ettevõtteid, nagu seda toetust on

saand ja saab neilt YMCA, kui muulaste organisatsioon? Või näitavad proua ja härra vastavaid meile eesti Kröösusi?

*

„Võru Teataja“ viimast numbrit ehib suur kuulutus tantsu-
meistri Küttimei päralejõudmisest. Lehetoimetuse paneb tekstis lisa
veel ka. Hääd kultuurilist arenemist Võru kooli- ja muud noored!
Ärge tantsuhärra portfelli kroonit markadega täitmast unustage!
Tallinnas tantsisid talle oma raha eest hõbejuukselised mehedki.

*

„Teevad maale silmi ja veeretavad sõnu kui taalreid, kuid
tegelikult jääb kõik nii kui oli ja linnahärrale kõnelejale hää isu
pealegi. Maale ei veere siit midagi!“ hyydis üks vanem maasaa-
dik hariduskongressil oma kaaslasele. Kysimus toimetusele: „Mis
klassi niisugune kuritöö kuulub, kui ta tõsi leitakse ja kes peab
siin algatama?“

Elegant

daam

kannab ainult meie
siidisukki

märgiga

„LUIK“

Müük kõikides ärides

Veenduge!

!!! Kodumaa kaup!!!

Siidi

mantli- voodri- ja kübara riides,
mis on tugevam ja vastupidavam
väljamaa omast, ning ka odavam
hinna poolest.

—○—

Meie siidiriidest tehtud mantlid ja
kübarad on saadaval kõikides
ärides.

Paelavabrik „RAUANIIT“ A/S
Tallinn.

Väljaandja: Ülemaaline Eesti Noorsoo Ühendus, Tallinna Osakond.

Vastutav toimetaja: Ago Jõger.

Toimetuse ja talituse asub Rataskaevu 22.

Toimetuse kõnetund esmaspäeviti kella 19 — 20.

Talituse tunnid esmaspäeviti ja neljapäeviti kella 19 — 20.

ŠOKOLAD
KAWWE
PAKUB MÕNU

igaühele,
igal ajal
ja
igal pool

kuid

NOORSOOLASILE
iseäranis